

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 097-0-Gž-06-000400
Brčko, 04.10.2007. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Klaić Ilje, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Gligorević Ruže, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice H.Z. iz B., zastupane po punomoćniku M.Z., advokatu iz B., protiv tužene Republike Srpske – Ministarstvo ... B.L. zastupane po Republičkom pravobranilaštvu RS – Odjeljenje u Bijeljini, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužene protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH, br. P-124/01-I-4 od 09.06.2006. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 04.10.2007. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužene se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P-124/01-I-4 od 09.06.2006. godine POTVRĐUJE u stavu I izreke.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom (stavom I izreke) tužena je obavezana da tužiteljici na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od 4.500,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 09.06.2006. godine kao od dana presuđenja do konačne isplate, kao i da tužiteljici na ime naknade troškova parničnog postupka isplati iznos od 534,38 KM, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Istom presudom (stavom II izreke) tužiteljica je odbijena sa viškom tužbenog zahtjeva.

Navedenu presudu u dosuđujućem dijelu žalbom pobija tužena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da se žalba uvaži i u pobijanom dijelu prvostepena presuda preinači tako da se tužiteljica odbije sa tužbenim zahtjevom.

Nakon što je pobijanu presudu ispitao u granicama propisanim odredbom člana 292 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01, 6/02, 11/05 i 20/06) ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga:

Prvostepeni sud je, kako proizlazi iz navoda obrazloženja presude, zahtjev tužiteljice za naknadu nematerijalne štete zbog smrti sina usvojio u iznosu od 4.500,00 KM jer je našao da zastara potraživanja nije nastupila a da dosuđeni iznos predstavlja pravičnu novčanu naknadu, odnosno naknadu koja tužiteljici pripada saglasno odredbama članova 200 i 201 Zakona o obligacionim odnosima za pretrpljene duševne bolove.

Obzirom na činjenicu da je u odnosu na konkretan spor tužiteljice i tužene Ustavni sud BiH u zaključku odluke, broj AP-1123/04 od 14.04.2006. godine, zauzeo stav da se rokovi zastare potraživanja naknade štete, kada je tužba podnesena zbog smrti nestalog lica moraju dovesti u vezu sa uvjetima za proglašenje nestalog lica umrlim propisanim Zakonom o vanparničnom postupku, a da su se uvjeti za proglašenje stekli tek nakon 19.06.2007. godine (bez obzira koji je datum smrti utvrđen u vanparničnom postupku) pa je prvostepeni sud našao da je tužba koju je tužiteljica u ovom sporu podnijela 29.05.2001. godine, podnesena prije isteka rokova zastare iz odredbe člana 376. stav 1. i 2. Zakona o obligacionim odnosima, jer je rješenje o proglašenju umrlim sina tužiteljice pod brojem R-83/98 doneseno 07.04.1999. godine pa je tužiteljica tada saznala za tu činjenicu kao i za učinioca, a tada je šteta za istu i nastala, to se prigovor tužene da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenicu koja se odnosi na vrijeme saznanja tužiteljice za smrt sina ukazuje neosnovanim kao nadalje i stav tužene da je objektivni rok za tužiteljicu tekao od 1992. godine (jer je tužiteljica izjavila da je njen sin nestao krajem maja 1992. godine, od kada sa istim nije bila u kontaktu) pa je prvostepeni sud pravilno primjenio navedenu odredbu Zakona o obligacionim odnosima kada je našao da zastara potraživanja nije nastupila.

Kako ovaj sud, dakle, nalazi da je prvostepeni sud pravilno zaključio da zastara potraživanja nije nastupila za tužiteljicu saglasno odredbi člana 376. Zakona o obligacionim odnosima, ukazivanje tužene da u ovom sporu nije dokazano i da se radi o štetnoj posljedici nastaloj izvršenjem nekog od krivičnih djela iz grupe krivičnog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava (a prvostepeni sud je zaključio da je prigovor zastare potraživanja neosnovan i zbog toga) irelevantno je, pa je i ocjena ovog suda prigovora istaknutog u tom pravcu, sa navedenih razloga, suvišna.

Sa navedenih razloga valjalo je odlučiti kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 295. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,

Iljo Klaić